

Dopisi.

Iz Trsta. (Čitalnica.) Ko sem bil nekaj (v „Slovincu“) razodel svojo misel, da čitalnica, ki je v Trstu že več let, nije za naše okoličane, svetovaje ob enem, naj si oni napravijo čitalnice tam, kjer stanujejo, so se mi neki gospodje smejali, prizadevaje si na vso moč zasramovati me zaradi tega mojega sveta. Jako me veseli, ko vidim, da med tistimi, ki od nekaj mesecev sem jako skrbé, da se snujejo take čitalnice v tukajšnji okolici, so ravno gori omenjeni gospodje v tem najbolj marljivi in pridni. Tako je pravo! Le še vedno naprej! Pa naj se srdé in hudujejo naši ljubi lahoni. Zastonj jim bo (inutile ghe že!) S pomočjo takih čitalnic si ne bodo naši Slovenci sami sčasoma nazaj dobili, kar so žalibog po tukajšnjih Italijanih dozdaj že zgubili, kar se tiče njihove narodnosti, ampak bodo si še marsikaj dobrega in lepega napravili, česar niso dozdej imeli, da bodo le čitalnice v spodobnem redu. Gotovo je, da v nedeljah in v praznikih ne bodo brez potrebe zahajali v mesto, ki je za-nje, tako rekoč, prava kuga, prav strup, kadar nimajo v njem koristnih ali kakih si bodi drugih dobrih in potrebnih opravil, ampak da bodo raji domá ostajali in svoje čitalnice obiskovali, da se v njih kaj dobrega naučé, in pa tudi svoje veselice imajo, kakor se spodobi. Naj se jih tedaj prav primerno in pametno posluževajo in v prid obračajo, kakor so začeli, pa bodo vživali lep in dober sad, ki jim bo iz tega izrastel. — Živili naši vrli Slovenci!

J. G. Vrdelski.

Iz okolice tržaške 7. jan. * Volitve v naš deželni zbor so blizu. Lahi se mislijo gotove zmage v Trstu, in zato so mirni; mi pa upamo v to, da svoje ljudi v zbor spravimo, a če ne še družih, saj poprejšnje. V kratkem se bo zbral volilni odbor za okolico, vsi župani in iz vsake vasi kaka dva zaupna moža. Kandidatje, mislim, da bodo: Danev z Opčine, Nabergoj iz Proseka, Primožič Jože iz Rojana, Zor Ivan, c. k. telegrafist, Žerjav iz sv. Ivana, Lovrenčič iz sv. Marije Magdalene, Godina iz Skednja, Cegnar, c. k. telegr. ur. ravnatelj, in Piano, bivši učitelj pri sv. Ivanu. — Od vrlih naših Slovencev po pravici pričakujemo krepkega postopanja, da se srečno izvršijo volitve. — Sinoč so Lahi v tiskarnico Rupnikovo, vrednika „Diavoletta“, vrgli bombo, ktera je vsa okna pri tiskarni razdrobila. To pa, kar so „Novice“ unidan po „Danici“ posnele, da so bili milostljivi tržaški škof na Božični večer s kamnjem napadeni, ni res; škof ta večer niso bili v cerkvi. — V nedeljo 17. dne t. m. odpremo novo kmečko čitalnico v Skednju (Servola) in pozneje zopet ena v Kolonji. Napravlja se tretja v Brezovici.

V Kastvu 7. jan. (Iz čitalnice.) 28. decembra je imela naša čitalnica skupščino i jednoglasno je bil prejšnji odbor sopet potrjen, po tem pak jednoglasno imenovan ko častni član njen vrli domorodec i narodni pesnik gosp. Miroslav Vilhar. — 31. januara ob 7. uri na večer bode velika veselica z govori, pevanjem, tombolo i plesom, h kterej vabimo uljudno vse gospode članove, upajoč, da nas naši mili sosede iz Kranjske i Hrvatske s prisutnostjo svojo počastijo. Odbor.

Iz Gradca 10. jan. („Štajarski gospodar.“) Po sklepu deželnega zbora štajarskega bode izhajal od tega leta naprej list štajarske kmetijske družbe tudi v slovenski prestavi. Zarad prestave se je bilo društvo pogodilo z gosp. deželnim poslancem dr. Prelogom, ki je obljubil za primerno plačo prestavo oskrbovati in bi jo bil oskrboval, ko bi ga ne bila zadela bolezen, od ktere se počasno okreva. Ker se je delo mudilo, obrnilo se je društvo, razloživši gori kratko imenovano natenčniše,

na drugega prestavljavca tukaj, ki je posel timveč prevzeti obljubil, ker je gotovo pošten, ako bi se ga bil sam dr. Prelog, poštenjak in narodnjak skozi in skozi, lotil, ko bi ga ne bila zadržavala bolezen. To pa je prestavljavec k njemu poslanemu gospodu precej in za „conditio sine qua non“ postavil, da prevzame posel le tedaj, če se mu za gotovo obljubi, da bode list prinašal le gospodarske članke in nikakoršnih političnih novic. Precej ko bi se kaj takega zgodilo, bi od prestavljanja ravno tako pošteno odstopil, kakor ga je pošteno in s čisto vestjo prevzel. Ta točka se je potem tudi po osrednem odboru gospodarskega društva odobrila in list bode tedaj čisto gospodarsk in v nobeni pičici ne političen. Mi mislimo, da je to bilo pošteno ravnanje tudi zato, ker bi bil sicer dobil prestavo eden tistih uradnikov, ki bi bil tudi pripravljen po listu, če je treba, razširjati nenarodno politiko. Takih uradnikov tu ni malo in ni oni politični uradnik gosp. J-č edini, slovenščine tudi v pisavi zmožni, ki je deželnemu odboru prestavljal okrožnico na slovensko ljudstvo v naši deželi. O tem, kar piše „Slov. Narod“ v zadnjem številu, ni, kakor dobro vemo, sedanjemu prestavljavcu nič znano in nihče mu ni veleval pri pomenljivejih besedah staviti nemško izvirnico v oklepe in jih tudi stavil ne bode. Po vsem tem se lahko razvidi, da je prestavljavec čisto v tistem razmerji kakor oni, ki na priliko prestavlja deželni zakonik ali pa kak znanstven list, in težko bode kaka poštena duša zaradi tega proti njemu kaj imela. Ravno zato, ker prestavljavca poznamo, se nam zdí bojazljivost „Slov. Naroda“ nepotrebna; pravična bi pa utegnila biti, ko bi bila prišla prestava v druge roké. *)

Iz Ptuja 10. jan. (Ptujška čitalnica.) Društveno gibanje in veselo življenje se sopet začne. Pri zadnji veliki skupščini je bil na mesto odišlega gosp. Hermana za ravnatelja čitalnice naše voljen gosp. Ivan Schönewetter, c. kr. bilježnik. Zimske večere bodo po odobrovem sklepu vsako sredo ob 8. uri znanstveni govori družbenikov čitalničnih. 13. dne t. m. bo govoril gosp. Božidar Raič „o značaji in omiki Slovanov poprek.“ Gosp. dr. Ivan Gršak bo govoril „o zlatu in srebru.“ — Kakor čitalnicam sploh, je tudi naši treba ozirati včasí se na tisto točko svojih pravil, ki obeta duševno omiko družbenikov. Zato se vljudno vabijo naši čitalničarji, naj zdatno podporo naklanjajo lepemu temu namenu. Odbor.

Iz Vranskega trga 9. jan. (Čitalnica.) Čitalnico našo začeli smo 3. dne t. m. in v prvem občnem zboru volili jej načelstvo. Za predsednika je izvoljen gosp. Lavoslav Šventner, trgovec in župan Vranski, za tajnika, ki opravlja tudi dela blagajnikova, gosp. J. L. Oset, trgovec, in za knjižničarja gosp. dr. J. E. Lipold, kaplan. Veselice bodo te-le: 17. januarja beseda, 24. tombola in ples, 31. za slovesno otvorjenje čitalnice velika beseda in ples, 7. februarja bode tombola. Začetek bo drugokrat vselej ob 6. uri, 31. t. m. pa ob 5. uri zvečer. Za veliko besedo se bo izdal še poseben program. Odbor.

Izpod Nanosa na Pivki 1. pros. — ? — Bližnji Knežak nam piše v 24. listu lanskega „Primorca“, da

*) Mi, kateri le predobro vemo, da poduka v kmetijskem gospodarstvu pri nas še dolgo dolgo ne bode preveč, z veseljem pozdravljamo nov časnik, ki daje nauka potrebnim kmetovalcem dobre hrane. In s tako odločnimi pogoji, kakor jih beremo v tem dopisu, se tudi ni na nikakoršni drugi strani kakošne škode bati. Vsak previden Slovenec more tedaj pošteno svojo roko podati takemu koristnemu početju, a odstopiti brž, ako bi časnik hotel zahajati na druge poti.

Vred.

po toči je zvonjenje prazno, vendar hočemo još zvoniti in to po toči; želimo pa, da bi vas sosede toča tako ne otreskala nego nas. Al zdi se nam žalibog, da prav zdravi ne pridete iz kolovoza zapletenih gozdnih zadev, kajti stari pregovor veleval: „dolga bolezen gotova smrt.“ — Idimo k drugemu stavku onega dopisa: da je neki grajščini deželna oblast 600 oralov gozda odmerila, in ostali gozd naj se med upravičence deli.

Istina je, da je deželna oblastnija z odlokom od 12. julija 1859. l., št. 1106, katerega imamo vsi gozdni pooblastenci še v rokah, med drugim to-le zaukazala: „die sämtlichen Ablösungs-Vergleiche werden nur unter der Voraussetzung und Bedingung bestätigt werden, dass der eigene Bedarf der Herrschaft Senosetsch zwar entsprechend berücksichtigt, zu dessen Deckung aber ein Antheil von 500 bis höchstens 600 Joch ausgeschieden werden **dürfe**.“ Kataster pa kaže, da ima grajščina še 1285 oralov najboljšega gozda, od katerih gré upravičenim še najmanj 685 oralov prav po pravici. Pooblastenci! ganimo se; še ni prepozno to svoje tirjati, kajti ta krivica je osobito za nas toliko bolj krvava, ker moramo drv na vse mere stradati, v očigled tega, ker grajščina lesá dovolj ima ter ga prodaja kolikor more. Bog daj vse dobro g. K....., ki nas je sè žandarji na podpis dotičnih poravnjav silil, in vsem tistim, ki so zraven njega tako po očetovsko za nas skrbeli in še skrbijo. Zdaj nam nič drugega ni še bolj potrebno, kakor posamna (individualna) razdelitva bornih šum naših, in v 10, piši: v desetih letih po delitvi — z Bogom drva, stelja in studenci! S tem pa gré tudi naše kmetijstvo rakom žvižgat.

Knežačanje, za pet ran božjih! kakošne izvedence ste vendar si volili, da so vam tako popolni dnevni red za celo leto napravili. Smešna je pa ta reč v resnici, in posebno to, da so vam 31½ dni na leto in dan za oranje odmerili. Vzemimo, da vsak plug prav lahko najmanj 1400 □ sežnje na dan izorje, in če se polovica od vaših njiv dvakrat na leto orje, imate vsak po 13 oralov rali (oranja ali njiv), če je temu tako, ste trdni v kmetijstvu, in ni treba, da hodijo vaši sinovi na Hrvaško dela iskat, kajti domá je kmetijskega dela dovelj. Pustni dan so vam tudi vaši „Sachverständigari“ za praznik naredili; saj „korse“ ne vozite na svoji Pivki, nego v Trstu. Če vam bodo taki mojstri juho varili, zagotavljam vam, da slane vode ne dobite; tedaj otresite jih prej kot slej.

Iz Šmarske okolice na Dolenskem 2. januarja.
A. P-r. (*Dežmanovci! čujte, kamo pride ubogi kmet z Vašo nemščino.*) Vem, da ne bodem nič novega povedal, ker takih prikazin smo že navajeni, vendar me pa dolžnost veže, pred svetom odkriti žalostni dobiček nemčevanja pri prostem kmetu. Pred 5 leti je bila narejena oporoka (testament) pri kmetu, ki je premoženje razdelil med dva sina. Pričujoči so bili trije možje: župan in pa dva odbornika. Župan slovenski narekovano piše nemški. Mlaji brat pod varstvom oskrbnika je dobil dve kravi, enega konja s konjsko opravo in dva voza; njegov stareji brat pa je dobil pohišstvo, katerega se je tudi poprijel. Preteklo je pet let; — nekdo zarubi starejšega brata zavoljo nekoliko dolga; ko pa ni mogel precí plačati, hoče mu prodati premoženje. Zarubljeno pa je bilo mlajega brata imetje in pretilo se mu je tudi, da bode prodano. Varh gré toraj k sodniji, da vzame izpisek in da se sam prepriča, ali je zapisano v izpisku imetje mlajega brata in da se izpusti pri prodajanji, kar je njegovega. Komisijski uradnik poišče oporoko, pogleda enkrat, dvakrat, kar je varh zahteval in pravi: od premoženja ne najdem niti pri starejem niti pri mlajem bratu nič zapisanega. Varh se čudi in mu veli, naj v obravnavni zapisek pogleda; al tudi tù ne

najde nič! Varh mu ne verjame tega, ker je bil sam priča pri izdelovanju oporoke. Uradnik mu podá nemško oporoko in varh se prepriča, da res ni nič zapisanega o tem, kar je oče govoril na smrtni postelji o dveh sinovih. Varh je bil prisiljen narediti tožbo, da spriča resnico tega, da je oče zapustil vsakemu sinu toliko, kar je omenjenega. K sreči ste bile živi še tiste dve priči, ktere ste bile pričujoči pri izdelovanju oporoke. Ako bi ne bile še živele, bil bi mlaji ob vse, kar mu je oče zapustil. Odvrnila se je po takem nesreča; al ne bi se bila, da bi ne bili možje živi. Ko bi bil župan pisal slovenski, bilo bi razvidno iz izpiska in ne bilo bi nevarnosti za otroke, varh pa ne bi bil imel dvojnih stroškov, mnogo sitnosti in zamude. — Glejte! to je sad vrivanja nemščine tam, kjer mora iztrebljena biti, in slovenščina mesto imeti. Mi kmetje nočemo „gospôda“ biti, ker to nam prazni možnjo, z nemščino se pa tudi ne moremo šopiriti, ker je ne znamo, in ker vemo, da mora Slovenec toliko veljati kakor Nemec. Kdaj bomo vendar dobili to, česar so se že drugi naveličali vživati? Dajte nam naše pravice, in ne pitajte nas z nemščino, pri kateri stradamo domačega kruha: domačega jezika!

Iz Kranja 8. jan. (Vesele dogodbe v čitalnici.)
Novo leto smo pričeli z dobrodelno „besedo“; njeni čisti dohodki namenjeni so bili revni naši šolski mladini. Radostnega srca naznanjam „Novicam“, da se ni samo „beseda“ lepo izvršila, temuč da je bila tudi po dohodkih prav srečna, kajti znesli so nad 200 gold. V prvem delu „besede“ razveselil nas je pod vodstvom gosp. Preiss-a naš pevski zbor z dvema prav dobro vajenima pesmama in g. Preiss s samospedom „Tuga“ od Lisinskoga, katerega je spremljala na glasoviru gospodičina Viljelmína Bossée. Kako izvrstna umetnica na glasoviru je ta gospodičina, pokazala nam je posebno v 3. fantaziji Lemoch-ovi. Zbrano občinstvo pa je tudi s pohvalo živahno cenilo umetnost mlade umetnice. — Šaloigra „Servus petelinček“, s katero se je pričel drugi del „besede“, izvršila pa se je tako dobro, da je bilo živo zadovoljstvo res enoglasno. Posebno naj tukaj le omenim gospodični Albino Pleiweis-ovo in Pavlino Ulrihovo, kateri ste prvi-krat stopili na očitni oder, a se tako izurjeno vèdli na deskah, ktere „svet pomenijo“, da smo se vsi čudili, pa tudi gospodičino M. Pučnikovo, kateri smo (ker se tudi naše gospodičine neizrekljivo branijo „sivih las“) še posebno hvalo dolžni, da je prevzela nalogo stareje „Barbare“, katero je izvrstno izvršila. — Po končani tomboli ostala je vesela družba, prepevaje národne pesmi prav židane volje do pozne noči skupaj, in domú gredočim smebljale so se svitle zvezdice z jasnega neba obetaje jim božjega blagoslova za storjeno dobro delo. — Na praznik sv. 3 kraljev se je delila v pričo mnogo zbrane gospôde v čitalnični dvorani obleka revnim šolarjem in šolaricem. Prečastiti gosp. dekan Janez Reš pričeli so to slovesnost s primernim govorom, zahvalivši se konečno vsem dobrotnikom in dobrotnicam, ki so lepo pripomogli, da je prejelo 40 otrók gorko obleko. Med dobrotniki so pa še posebno omenili blagega gosp. Valentina Pleiweisa, trgovca na Dunaji, kateri se je velikodušno spominjal revnih šolarjev našega mesta, kjer mu je tekla zibelka njegova, da je poslal popolno že narejeno zimsko obleko 20 šolarjem. Stoterno hvalo milemu dobrotniku izrekamo tudi mi! — Po končanem govoru prejelo je 10 šolaric in 30 šolarjev iz rok blage gospé Kravsove in gosp. dekana obleko, čevlje in potice. Po končani delitvi šli so obdarovani otroci v cerkev zahvalit se Onemu, od katerega pridejo vse dobrote. — Ker je pa po obilni podpori znanih naših veljakov, ki podpirajo vsako koristno na-

pravo v deželi, še nekaj denarja ostalo, prejeli bodo vsi obdarovani fantiči še klobuke; ostali znesek se je pa izročil gosp. šolskemu ravnatelju, da ga porabi za druge šolske potrebe revnih šolarjev. — Pri tej priliki naj tudi še omenim, da bil je 3. dne t. m. v čitalnici naši občni zbor in da je bil dosedanji odbor zopet izvoljen per acclamationem. Le namesti g. Kadivnika, ki je med letom zapustil mesto naše, bil je izvoljen enoglasno dačni nadzornik, gosp. Luka Robič. — Pustni čas bodo tri veselice, 27. dne t. m. pa slovesna beseda Vodniku v spomin.

Iz Ljubljane. Njih Veličanstvo je potrdilo postavo, ki jo je sklenil lanski naš deželni zbor zaradi premembe sedanjih občin (sosésk). Glavna stvar te postave je ta, da se imajo preurediti naše občine tako, da vsaka šteje najmanj 3000 duš. Manjše občine se smejo izjemoma dovoliti samo tam, kjer posebne okoliščine za to govoré. Deželni odbor s cesarsko deželno vlado ima to zložbo manjših občin v velike po zaslišanji ces. okrajnih gospósk in sedanjih županij izgotoviti, pa pri tem posebno gledati na to, da se fare in katasterske srenje preveč ne razdružijo. Premoženje, zalogi ali posebne naprave posamesnih sosesk ostanejo tudi v novi družbi lastnina tistih, čegar so dozda bile.

— (Odbor političnega društva), koje v poslednji seji sprejel 10 novih udov, je odločil za občni zbor, ki bode prihodnjo sredo (20. dne t. m.) zvečer ob 7. uri v čitalnični dvorani, sledeči program: 1) sporočilo o delovanju odborov po poslednjem občnem zboru, 2) razgovor o direktnih volitvah za državni zbor, 3) razgovor o vladnem predlogu zaradi prenaredbe gruntnih in hišnih davkov. Na ogled se bojo temu občnemu zboru položili obrisi Vodnikovega spominka. — Tukajšne in vnanje ude vabi vljudno v občni zbor odbor.

— (Društvo Sokolovo) je v občnem svojem zboru izvolilo gosp. Jož. Debevca za predsednika, gosp. Petra Graseli-ja pa za namestnika njegovega; odborniki so bili izvoljeni gg.: dr. Karol Bleiweis, Pavel Drahsler, Bernard Jentl, M. Kreč, Jan. Murnik, Fr. Ravnikar in Ivan Tisen. — Od odbora Zavškega tabora je „Sokol“ prejel lično fotografijo tega tabora. Veselje nad tem spominkom bilo je veliko.

— (Beseda nedeljska v čitalnici), pri kateri se je po vsestranskih željah ponovila opera „Kralj Vondra XXVI.“, bila je zopet sijajna. Vse, kar smo v zaslužen po-hvalo prvokrat rekli tej izvrstni muzikalni kompoziciji in tekstu šalepolne parodije, velja tudi poslednji produkciji; vsi so peli in igrali prav „con amore“, zato naj gospá Odi, ki je vložila ta večer še krasno arijo iz poljske opere „Vanda“, gospodje Filapič, Valenta, Noli in Drahsler in gospodje pevškega zbora s pevovodjem g. Försterjem sprejmejo še enkrat očitno zahvalo za preveseli večer, ki so ga napravili narodnemu društvu. O gospoiji Odi-jevi pa izrekamo željo, da bi jej mogoče bilo, še večkrat razveseliti nas na čitalničnem ali pa javnem odru!

— (Čitalnica naša) je za pustni čas odločila te-le veselice: prihodnjo in drugo nedeljo (17. in 24. dne t. m.) bota mala plesa z „besedama“, na svečnice dan (2. sveč.) slovesna „beseda“ s plesom na spomin Vodniku. „Sokolovo društvo“ pa napravi pustni torek v čitalnici veliko maškerado.

— (Konečna obravnava zatožencev ponarejanja in izdavanja bankovcev) pri ljubljanski deželni sodnji se je začela v ponedeljek in bode trajala kakih 14 dni, kajti razun Jan. Zupančiča, pekovskega pomagača brez

službe, ki je v več krajih na Notranjskem bankovce po 100, 10 in 5 gold. ponarejal, je v preiskavi še 46 kmetov večidel iz Notranjskega (ena ženska je med preiskavo umrla), ki so te bankovce po nizki ceni od njega kupovali in jih izdajali. Sodnija jim je dala 7 dohtarjev zagovornikov. Na mizi sodniški leži 48 bankovcev po 100 gold. (tedaj za 4800 gold.), ki pa je vse skupaj prodal za 200 gold. Čuditi se je, da človek, ki še komaj nemški zna, je naredil samo s peresom na tanjki (velin) papir tako bankovce, da se na površni ogled ne kažejo ponarejeni in to tem manj, ker je vodno znamenje v papirji dobro narejeno — samo z lojem. Zupančič ne tají, da je delal bankovce ter pravi, da so ga ljudje še silili, da jim jih je delal.

— „Laib. Tagblatt“ je te dni na čelu svojega lista prinesel spisek: „Wozu der Hass?“ (čemu sovraštvo?) „Triglav“ je hinavstvo tega spiska dobro dokazal. „Tagblatt“ naj bi bil raji rekel: „Wozu die slovenische Nation?“ (čemu Slovenci?) S tem bi bil pravo rekel, kar misli in kar njegovi patroni trobijo v deželnem zboru in kar je „konst. Verein“ razodel v glasovitem svojem manifestu proti narodni ravnopravnosti slov. naroda. Po naključbi na strani 11. današnjega lista odgovarja Svetec tem ljudem; med njimi in med nami ni nikdar mogoča sprava. To naj si zapomnijo vsi, ki bi radi scimprali „Figuro“ ki ni tič ne miš. Mi hočemo le svoje, kar nam naravno in postavno gré; kdor nam to ovira, je naš sovražnik.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državni zbor dunajski se začne 15. dne t. m. Radovedno se pričakuje odgovor vladni na vprašanje: čigava je Dalmacija? Sliši se, da ministerstvo bode odgovorilo, da je to vprašanje že rešeno po ustavnih postavah (da tedaj ne spada pod ogersko krono). Ogerski časnik pa pravi, da ogerski narod in ogerska krona nikdar ne bota niti Avstriji niti Nemčiji pustila Dalmacije. (Po takem bi moral cesar avstrijski navskriž priti s kraljem ogerskim!) Isti časnik protestuje zoper Ilirijo tako, da bi Dalmacija bila njena. (Prazen strah!) — Škof Zenjski baron Ožegović, izvrsten rodoljub, je umrl 8. dne t. m. — Turško-grški razpor se je začel 9. dne t. m. obravnavati v Parizu. Podoba je, da se za kratek čas poravná ta štrema, ker ta hip še nobena vlada prav pripravljena ni z gasilnicami, ki bi gasile plamen, ki že šviga iz trohnelega strešja Turškega.

Vredništvu poslano. Gosp. K. odgovarjam to, da moj dopis „iz Ipavskega“ ni po krivi, nego po pravi in naravni poti in pošti v „Novice“ prišel. Spisal sem ga jaz iz goreče ljubezni do naše mile domovine, zato se mi je delo pripravno podpisati ga z imenom „Domoljub“ namesti s pravim imenom svojim. Ako pa gosp. K. zahtevate izreči moje ime, povejte, kdo ste Vi — a jaz Vam povem, kdo sem jaz. Brez zamere! Domoljub.

Zgubila

se je 3. dan tega meseca v nekem vozu južne železnice med Ljubljano in Celjem rudarska karta vkupaj zvita. Kdor jo prinese ali pošlje v tiskarnico „Novic“, prejme 3 gold.

Žitna cena

v Kranji 11. januarja 1869.

Vagán (Metzen): pšenice 4 fl. 90. — turšice 3 fl. — rži 3 fl. 74. — prosa 2 fl. 45. — ajde 2 fl. 50. — ovsa 1 fl. 95.

Kursi na Dunaji 12. januarja.

5% metaliki 60 fl. 80 kr. Ažijo srebra 117 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 65 fl. 30 kr. Cekini 5 fl. 68 kr.